

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 342/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Imricha Oczvirka, bytom B., ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 372/99, za účasti Okresného súdu Bratislava V, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Imricha Oczvirka o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. septembra 2004 doručená sťažnosť JUDr. Imricha Oczvirka, bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 372/99.

Sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní nálezom vyslovil porušenie jeho označeného základného práva, prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní bezodkladne pokračovať, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie vo výške 50 000 Sk a prípadnú úhradu trov konania.

Pretože sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nej pripojené splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), ústavný súd ho listom z 10. septembra 2004 vyzval, aby sťažnosť doplnil o chýbajúce náležitosti v zmysle v ňom obsiahnutého poučenia. Zároveň ho požiadal, aby mu v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde predložil v stanovenej lehote dôkaz o tom, že pred tým, než podal sťažnosť ústavnému súdu, využil právny prostriedok, na uplatnenie ktorého má právo podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“) v spojení s § 6 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch a sudcoch“), ako aj kvalifikované splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom.

Na výzvu ústavného súdu odpovedal sťažovateľ listom z 5. októbra 2004, v ktorom okrem iného uviedol, že *„Právo sťažnosti podľa zákona č. 80/1992 Zb. uplatnené u predsedu sporového súdu bolo, nejde však o iný právny prostriedok, ktorý zákon účinne poskytuje, ako to neraz vyslovil aj Európsky súd pre ľudské práva“*.

Sťažovateľ v uvedenom liste ďalej vyslovil názor, že požiadavka, *„... aby doktora práv musel zastupovať iný právnik, je úplnou anomáliou a legislatívnym nezmyslom“*.

V prípade, že by ústavný súd napriek tomu trval na požiadavke povinného právneho zastúpenia advokátom, sťažovateľ žiada, aby mu bol vzhľadom na jeho nepriaznivú finančnú situáciu advokát ustanovený.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd v súlade s princípom subsidiarity svojej právomoci podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde v danej veci skúmal, či sú splnené podmienky na konanie pred ním. Napriek tomu, že ústavný súd sťažovateľa v označenom liste 10. septembra 2004 výslovne vyzval, aby mu predložil dôkaz o podaní sťažnosti na prierahy

v konaní orgánu štátnej správy súdnictva (t. j. predsedovi okresného súdu), sťažovateľ takýto dôkaz nepredložil, iba tvrdil, že tak urobil.

V spojitosti s uvedeným tvrdením sťažovateľa sa ústavný súd listom z 8. októbra 2004 obrátil na predsedu okresného súdu so žiadosťou, aby mu oznámil, či sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní v zmysle príslušných ustanovení zákona o štátnej správe súdov v spojení so zákonom o súdoch a sudcoch. Predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr. 3279/04 ústavnému súdu zo 14. októbra 2004 oznámil, že napadnuté konanie nie je doteraz skončené. Pojednávanie nariadené na 28. september 2004 bolo odročené na neurčito, „*keď súd poskytol účastníkom lehotu na možnosť mimo súdneho vyriešenia sporu, čo navrhol aj navrhovateľ (sťažovateľ). Sťažovateľ v tejto veci nevyužil právny prostriedok - sťažnosť na prietahy v konaní*“.

Ústavný súd pripomína, že v takom konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, považuje za účinný prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu sťažnosť podľa § 17 zákona o štátnej správe súdov v spojení s § 6 zákona o súdoch a sudcoch (napr. IV. ÚS 153/03). Účinnosť takeého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietahov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona].

Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 34/98, I. ÚS 16/99, I. ÚS 21/99), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto ústavný súd o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky podľa zákona o štátnej správe súdov v spojení so zákonom o súdoch a sudcoch,

alebo ak sa preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažovateľ nepreukázal ani netvrdil, že nepodal sťažnosť na priet'ahy v konaní z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), ústavný súd opierajúc sa o svoju stabilnú judikatúru (napr. IV. ÚS 44/03, II. ÚS 7/04, II. ÚS 107/04) dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu niet dôvodu predpokladať, že by využitie sťažnosti podľa § 17 a nasl. zákona o štátnej správe súdov v spojení s § 6 zákona o súdoch a sudcoch neumožnilo účinnú ochranu základného práva sťažovateľa priznaného mu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto rozhodol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu a ďalšími požiadavkami obsiahnutými v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2004